

גמ' (6) גי' המיי' אומן אמת אמת ולא שמים שמים אלה שלט שלט (3) כרימות ו: (א) (לעיל) פה: (10) (7) סוטה לד: (ה) ג'א רחבים (1) לקמן 5. **רש"י** (1) ז"ק (8) ז"ק מ"ו (ט) ז"ל מאי אמרי הנק שומרים דהא כמיז תמיד לא יתשו (י) גי' ז"ק (1) והוא מה שחולין הענדים בשמש נקרא למוקים מכלל דהליסטיון אינו כן אלא כמחומר גנפן ומתקן בשמש ועיין רש"י (1) ז"ל ק"א (2) עיין רש"י (1) ז"ל דמיימי (3) עיין רש"י (1) ז"ל מולות פ' ס"ו (10) ז"ל רש"י שלפניו ליחא לבל זה ועי' ז"ק (ע"י רש"י כ"ו)

הגהות

גמ' רבי יוסי בר' יהודה אומר יין שיש... (ע"כ) **רש"י** ד"ה הקיש. הגובר על גבי הדב' לתתם זה מיר וזה וזה סתמו שלא היה רוצה לדבר... (תקמן) **ד"ה שגבהן כרחבן** מרוב שמוננות כמו שבחודים... (ע"כ)

תורה אור

גמ' אן והקרבתם אשה ע"ה ז"ל פרים גני בקר שנים יא"ו אחר ושבועה כבשים גני שנה חמישים יהיו ז"ל: ויגנחתם בלתי בלתי בשבועה שלשה עשרים יא"ו וישנו עשרים יא"ו תעשו: (מגדל טו ע"ב) **מקב"ר** ע"ת התמיד ויגנחתו תעשו חמישים יהיו ז"ל: ויגנחתם: (מגדל טו ע"ב)

ב ויגנבתם חצי הדין ויהיה קב"ר וישלישית הדין יא"ו ויבטעת הדין ז"ל קב"ר ויהיה פסוק עינו ויהיה קב"ר: (מגדל טו ע"ב)

ג א"ל תרא יין כי יתאדם כי ימן בכיבם פסוק עינו ויהיה קב"ר: (מגדל טו ע"ב)

ד ויגנבתם חצי הדין ויהיה קב"ר וישלישית הדין יא"ו ויבטעת הדין ז"ל קב"ר ויהיה פסוק עינו ויהיה קב"ר: (מגדל טו ע"ב)

ה על חומותיך וירשעם הקדקתי שגמרים כל היום ויב"ה הל"ה תמיד לא יחשו המוקרים את י"א דמי ז"ל קב"ר: (שע"י סג 1)

ו אתה תקום תרחם ציון כי עת קָהַנָהּ בִּי כַּאֲמוּעִי: (תהלים קמ"ג ע"ב)

ז בונה וירשעם יי גנדי ישראל רבם: (תהלים קמ"ג ע"ב)

ח כי בחר יי בציון אנה קמושב לו: (תהלים קמ"ג ע"ב)

ט עשרון עשרון קב"ש האחר קב"ש תבשבים: (מגדל טו ע"ב)

כל קרבנות הציבור פרק תשיעי מנחות פז

קמחים. שקויי"ש: כיצד בודק. לידע אם היין יפה: גובר וישב וקנה בירו. ורואה כשה מנוליץ היין מן נקב הסבית: זרק הגיר. שהתחיל ללחא אורו לכן שמתח היין שפך על השמרים: הקיש. הגובר על גבי הכד וסותם זה מיר וזה היה! סימנו שלא היה רוצה לדבר כל זמן שמוליץ היין: שנאמר תמוזם יהיו לבם. ואם היו צו קמחים היו כבעל מוס: **גמ'** ברוך ותני.

אין מביאין הליסטיון לפי שאין מביאין לא ממוק וכו' ואם הביא פסול: רב אשי אמר. לא תכרוך הליסטיון כשר דהויא חוליא דשמשא ולא מאיס אכל ממוק מחמת הפירי מאיס והיינו דקמחי פסול: מאן שמעת ליה דאמר לא יביא רבי. דקמחי כמתמיתין דברי רבי והא ברייתא דקמחי לא יביא! [ע"כ רבי] וקמחי (בהא ברייתא) הביא כשר והיכי מ"ל ה"ע פסול: היינו שמיא. שאין מביאין יסן דכתיב אל תרא יין כי יתאדם ללא הוה תשוב יין אלא ארוס ושנה ראשונה יש צו עיקר אלמוניות טפי לא ולאו משום דלכבש דמי יין: העבדים. חפזים פעמיים: רפיק ליה טפי ריפקא. שחפרו פעמיים: ודרי מוא על חד תרין. שהיה יכול למוזג במים כפלים מנין אחר דין דעלמא דרי על חד תלתא וזהו מקבל על חד ששה על חד תרין דין אחר: כדיות לודיות ובינוניות. כלים צנונים של לוד: אין מניחין את הכדים שתיים. זו על גב זו: שגובהן כרחבן. שהיו רחבים מרוב ז' שנות כמו שגבוהים והיינו כר נחש: שומרים. מלאכים: (ע"כ) המיד לא יחשו. מאי אמרי הנק שומרים: ומועיקרא. קודם שמרבי: והו אמרי כי בחר ה' בציון. אף לעמיל לנא עתידים המלאכים להיות שומרים וזמנר כי בחר ה' בציון:

הדרן ע"ך כל קרבנות

שתי מדות. ר"מ אומר עשרון עשרון. דגני כלים היו שס כל אחד מחזיק עשרון: ולא היה מודד. לפי ככלי שמחזיק שלש עשרונות אלא מודד שלש פעמים בעשרון: **גמ'** אחד גודש. שלא היה צו עשרון אלא גודש: ואחד מוחיק. שהמחוק היה גדול כל כך כשהיה ממוק היה צו עשרון: ממוק

רש"י בת"י

משלישה. [של חבית] שעשה [כרזא בדפנות] הסבית: והקנה. [אמת] המדה: זרק הגיר. כשהגיר של שמרים יולא מן היין: והקיש בקנה. הקס הגובר [צקנה] אמת מולא היין ורומנו לו שמן [אמת] הכרזא ולא היה מדבר לפי שהדבור רע ליין: תמימים יהיו לבם ויגנחתם. פרט נסולת שהתליעה ושתלה צו אבק: והא אמרת רישא. כהליסטיון אם הביא כשר והסדר מני כממוק אם הביא פסול: ברוך ותני. הליסטיון וממוק כסדלי ומנא כמרויחיה אם הביא פסול: אף יין בן שתי שנים פסול: אף דיעבד: אל תרא יין כי יתאדם. אלמא בשעת אלמוניות מוכתר הוא וקיס לן כשעברה שמו עברת אלמוניות ואינו ארוס כל כך כשה ראשונה: טפי ריפקא. חופרו פעם יתירא כלומר פעמיים בשנה: ודרא מוא על חד תרין. ציון דהיינו על חד שנתא מילא: כדיות. כדיות קטנים כדיות. לודיות. ובינוניות. שעושין צלוד: אין מניחין אותן שתיים שתיים. זו כלל זו שמה יתקלקל אמת ותריז חכמתה ותתקלקל גם היא: בשם שהדיבור יפה לבשמים. דלמתינן ככריתות גיר פטוס הקטורת כשהוא שוחק אומנר הדק היטב: אילים. בני שמי שנים: כבשים. בני שנה: גוזלות. חורים וצני יונה: שגבהן כרחבן. שהא רחבין מרוב שמנן ל"א [רחבים] נקטין שהיא גביהם רחבין: בר נרחב. כרים רחבים. בר. כבש: מאי אמרי הנק שומרים דכתיב לא יתשו: ומועיקרא. קודם הוחרבן: מוא היו אמרי. כי בחר ה' בציון אוה למושב לו:

הדרן ע"ך כל קרבנות

לא בשל שלשה לפר. למנחת נסכים של פיר דכתיב ביה שלשה עשרונים לפי האחד לא היה מודד כמדה אמת שמתא מחוקן שלשה עשרונים אלא הייתה שם מדה מעשרון: מודד עשרונות. עשרון עשרון כפני עצמו: ה"ג כמתני' בו היו מודדין לחביתו כה"ג: **גמ'** אחד גודש. שהיה קטן ולא היה מחוק כשהיה גדוש אלא כשיעור מצירו הממוק ולהכי אחד גדוש ואחד מחוק דר"מ ק"ל גמרא דשמי מדות של עשרונות היו צלזור ואי שניהם שוין הויל ליה מדה אחת: מועשרון

ה"ר יוסף קאמר. יין ענדים שנתמחו בשמש כדמוכח בגמ' דמוקי לה כחוליא דשמשא ומיהו לא כמו שפי' צוקנט' שחולין הענדים לשמש דהא דפרק המוכר פירות (צ"ב 15): קמחי כדרייתא יין הליסטיון ושל (ע"כ) ממוקין אלא כמחומר בעודן גנפן נמתקו בשמש:

מתוק. לשון אחר פי' צוקנטרס תירוש שלא עברו עליו ארבעים יום ולא יתכן דהא הכא קמחי ואם הביא פסול וצפרק המוכר (גס זה שס). תני רבי חייה יין מגיחו לא יצ"א ואם הביא כשר וגרלה כלשון אחר שפי' ממוק היינו מאליו ולא מחמת השמש: **ברוך** ותני. [ט] להכשיר קאמר כדמוכח סוגיא דהמוכר פירות (ג"ו שס). דהליסטיון כשר ואע"ג דליטריך ליה לתנא למיתני הליסטיון וממוק לא משמע ליה להצריח לתלק ציון זה לזה:

כשם שהדיבור יפה לבשמים כו'. דפרק קמחא דכריתות (דף 1): קאמר רבי יוחנן איפכא גבי קטורת דתני' כשהוא שוחק אומנר היטב הדק וקאמר מסייע ליה לרבי יוחנן דלומר כשם שהדיבור רע ליין כך דיבור יפה לבשמים משום דכי (ע"כ) קאמר רבי יוחנן צנכיס קאמר להו כי היכי דקיס לן צקטורת שהדיבור יפה לבשמים כך הדיבור רע ליין וכי קאי צקטורת קאמר להו כי היכי דקיס לן צנכיס שהדיבור רע ליין כך הדיבור יפה לבשמים: **שגובהן רחבים** גרסינן ולא שגובהן כרחבן כדלשכתן [ט] (ע"כ) רש"י מיימי קרא דכתיב כרזב וצבאשית רכב (ע"כ) אמר דכבשים של תמיד דהיו כל כך גבוהים שאוכלים על גבי ארוס וכשהיו מרכיזין אותן על הגמלים רגלי הכבשים נגררין לארץ:

הדרן ע"ך כל קרבנות

שתי מדות. אחד גודש ואחד מחוק. תימה גדול דר"מ דריש לה מקרא דכתיב עשרון עשרון לכבש האחד (ע"כ) וצוקנטרס פי' דר"מ ק"ל גמרא דשמי עשרונות צלזור: **גודש** שבו היה מודד לכל המנחות. איפכא לא לכו לעשות למדוד צנודש לחביתו כ"ג שלא ישפוך הסלת לארץ כשמואה: (מגדל טו ע"ב)

וירעה מן הדין ההוא כר נרחב: כתיב [על חומותיך ירושלים הקדתי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המוכרים את ה' אל דמי לבם מאי אמרי הכי אמר רבא בר רב שילא] אתה תקום תרחם ציון רב נחמן בר יצחק אמר [בונה ירושלים ה' ומעיקרא מאי הו אמרי אמר רבא בר רב שילא] [כי בחר ה' בציון אוה למושב לו:]

הדרן ע"ך כל קרבנות הצבור

שתי מדות של יבש היו במקדש עשרון וחצי עשרון רבי מאיר אומר עשרון עשרון וחצי עשרון מה היה משמש שבו היה מודד לכל המנחות ולא היה מודד לא בשלשה לפר ולא בשל שנים לאיל אלא מודדן עשרונות חצי עשרון מה היה משמש שבו היה מודד [כ] חביתו כהן גדול מחצה בבקר ומחצה בין הערבים: **גמ'** תניא היה (א) ר' מאיר אומר מה תלמוד לומר [עשרון עשרון לכבש האחד מלמד ששתי עשרונות היו במקדש אחד גודש ואחד מחוק גודש שבו היה מודד לכל המנחות מחוק

מסכת מכשירין פרק ב' המשך משנה ג' מי שפיכות שירדו עליהן מי גשמים אם רב מן הפומא טמא. ואם רב מן הפהור, מהור. מהצה למהצה, טמא. אימתי, בזמן שקדמו מי שפיכות. אכל אם קדמו מי גשמים, אפלו כל שהו, למי שפיכות, טמא:

**עין משפט
גמ' מצוה**

לה א ב מ"ב פ"ז מהל' חוקרי **ל** ג ד מ"ב שם הלכה ו' עיין כ"מ: **ל** ד מ"ב שם פ"ז הל' ג: **ל** ד ה מ"ב פ"ז שם ה"ב: [ה מ"ב שם]: **א** ו מ"ב פ"ז מהלכות כלי המקדש הלכה טו: **ב** ז מ"ב פ"ג מהלכות מע"ק הלכה ח:

רבינו גרשום

אמר (רבא) רבנאן כרוך ותני. אין מביאין הליסטיון לפי שאין מביאין לא ממוק וכו' ואם הביא פסול: רב אשי אמר לא תכרוך הליסטיון [הו] חוליא דפירא שכן מינו ממוק ולא מאיס ואם הביא כשר: אל תרא יין כי יתאדם. ועד שתי שנים יש בו עיקר ארמונית: דרפיק ליה טפי ריפקא. שחפרו פעמיים: ודראי מוא. ומקבל מיס למיזמו כפלים מנין אחרי: חבית היינו כדיות לודיות בינונית כלומר כרים בינונית של לוד: אין מניחין אותן חכרים שתיים שתיים זו על גב זו: כיצד ברוך. שירוש אה הוא יפה היין: הגובר וישב וקנה בירו ורואה כשמוציא זה היין מן נקב החבית זרק הגיר הסילון שנהפך למראה שמרים הקיש הגובר בקנה על גבי הכד וסותם זה מיר וזה היה סימנו שלא היה רוצה לומר הגובר כשהו מושך היין שהדבור רע ליין כדאמרינן בסמי שבת המשחקת לערשים: שגבהן כרחבן. כלומר שהיו גראן נמוכין מפני שהיו שמיים ביותר והיינו כר נחב: התקנת שומרים. מלאכים: קודם לא יחשו: מוא אמרי מעיקרא. קודם חרבן כי בחר ה' בציון:

הדרן ע"ך כל קרבנות הצבור

ב ויגנבתם חצי הדין ויהיה קב"ר וישלישית הדין יא"ו ויבטעת הדין ז"ל קב"ר ויהיה פסוק עינו ויהיה קב"ר: (מגדל טו ע"ב)

ג א"ל תרא יין כי יתאדם כי ימן בכיבם פסוק עינו ויהיה קב"ר: (מגדל טו ע"ב)

ד ויגנבתם חצי הדין ויהיה קב"ר וישלישית הדין יא"ו ויבטעת הדין ז"ל קב"ר ויהיה פסוק עינו ויהיה קב"ר: (מגדל טו ע"ב)

ה על חומותיך וירשעם הקדקתי שגמרים כל היום ויב"ה הל"ה תמיד לא יחשו המוקרים את ה' אל דמי לבם מאי אמרי הכי אמר רבא בר רב שילא [אתה תקום תרחם ציון רב נחמן בר יצחק אמר [בונה ירושלים ה' ומעיקרא מאי הו אמרי אמר רבא בר רב שילא] [כי בחר ה' בציון אוה למושב לו:]

הדרן ע"ך כל קרבנות הצבור

שתי מדות של יבש היו במקדש עשרון וחצי עשרון רבי מאיר אומר עשרון עשרון וחצי עשרון מה היה משמש שבו היה מודד לכל המנחות ולא היה מודד לא בשלשה לפר ולא בשל שנים לאיל אלא מודדן עשרונות חצי עשרון מה היה משמש שבו היה מודד [כ] חביתו כהן גדול מחצה בבקר ומחצה בין הערבים: **גמ'** תניא היה (א) ר' מאיר אומר מה תלמוד לומר [עשרון עשרון לכבש האחד מלמד ששתי עשרונות היו במקדש אחד גודש ואחד מחוק גודש שבו היה מודד לכל המנחות מחוק